

16. In beato licet visiones beatæ distinguantur, nequam per unam videbit personam, et per aliam essentiam sine illis, *ibid.* num. 23. 138
17. Beatus non potest videre unam personam non visis aliis, *ibid.* num. 25. 139
18. Beati non omnes omnia Dei decreta in Deo vident, sed singuli pro ratione sui status, 1, lib. 2, cap. 2, num. 6. 141
19. Beati in Verbo vident mirabiles rationes providentiæ, præsertim circa hominum, ac sui ipsorum salutem, *ibid.* num. 6. 140
20. Beati cognoscunt per visionem beatam voluntatem Dei ut regulam suarum actionum, *ibid.* num. 9. 142
21. Beati non vident decretum voluntatis divinæ in objecto viso, neque ex objecti mutatione motivum deprehendunt, 1, lib. 2, cap. 24, num. 8. 141
22. Beati non vident decretum voluntatis divinæ modo quodam inexplicabili, *ibid.* num. 11. 142
23. Beati vident decreta divina actu distincto ab eo, quo videtur essentia sine decretis, et ille est majoris perfectionis, quam iste, *ibid.* num. 12, illoque posito nec de potentia absoluta cognitio decretorum potest impediri, *ibid.* num. 13. 143
24. Beati non vident respectum rationis actus ad objectum, cum actus ipsos Dei liberos intuentur, sed ea omnia, in quibus talis respectus fundatur, *ibid.* num. 15. 143
25. Beati dantur extra visionem beatam multæ revelationes, et illuminationes ratione status, 1, lib. 2, cap. 25, num. 2. 144
26. Beati vident in Verbo non solum creaturas possibles, sed existentes, et futuras in aliqua temporis differentia, 1, lib. 2, cap. 27, num. 10, et quomodo Beati vident in Verbo mysteria fidei, *ibid.* 168
27. Beati ad hoc ut videant creaturas existentes in Deo non est necessarium, ut videant futuritionem effectus immediate in voluntate divina tanquam in eo operante seu potente operari, *ibid.* num. 12. 168
28. Beatus non ex eo quod videat in Verbo rei essentiam necessario videbit existentiam si illam habitura est, 1, lib. 2, cap. 27, num. 14. 169
29. Beati non vident omnia futura contingentia earum rerum, quas possibles cognoscunt, *ibid.* num. 14. 169
30. Beati non vident ultimam circuitionem solis futuram, atque adeo nec diem iudicii, *ibid.* num. 14. 169
31. Beatos videre in patria, quæ crediderunt in via, 1, lib. 2, cap. 2, num. 2 et 3. 165
32. Beatos mysterium Incarnationis probabilis est non posse videre exacte, et prout in se est, nisi in Verbo, *ibid.* num. 14. 169
33. Beati viso Deo necessario vident mysteria, quæ ad divinitatem spectant, *ibid.* num. 5. 166
34. Beati vident in Verbo totam universam machinam ordinem, et compositionem, atque species rerum ex quibus constant, 1, lib. 2, cap. 28, num. 8. 171
35. Beatos non videre aliorum cogitationes in Verbo probabile est, multo probabilis est non videre inferiores beatos cogitationes superiorum, *ib.* n. 16. 173
36. Beati maxime fundatores religionum vident in Verbo suarum quisque progressum, et augmentum, *ibid.* num. 17. 174
37. Beati in Verbo ex factis, et cogitationibus mortaliū quidquid necessarium est ad operandum ibi prudentissime, et jucundissime vident, *ibid.* 2, cap. 28, num. 16. 173
38. Beati nec in Verbo vident quidquid anima Christi agere disponit, etiam per voluntatem creatam, *ibid.* num. 16. 173
39. Beati vident in Verbo ea omnia de quibus non solum in via, sed maxime in patria censentur habere specialem curam, *ibid.* num. 17. 174
40. Beati vident orationes in Verbo quæ ab Ecclesia ad eos funduntur, *ibid.* num. 18. 174
41. Quare in lege gratiæ orationes fundamus ad beatos, in veteri vero minime, *ibid.* num. 18. 174
42. Beatus non ex eo quod plura objecta videat in Verbo, illico melius videbit essentiam quam alius, qui sanctior cum sit pauciora cognoscit, *ibid.* n. 19. 174
43. Beatum unum ex sola perfectione beatitudinis probabile est videre omnia illa, quæ alius ex speciali ratione sui status, *ibid.* num. 19. 174
44. Beatus licet infimum, seu nullum habeat meritum ex dispositione divina, habebit visionem cum perfectione necessaria ad videndum mysteria fidei, et res naturales, *ibid.* num. 20. 174
45. Beatus defectu meritorum, si nulla ex suppositione objecta secundaria in Verbo videat, videbit nihilominus per accidentalem gloriam, *ib.* n. 20. 174
46. Beati non possunt per eandem visionem beatam modo videre res has, modo illas, 1, lib. 2, cap. 26, num. 5. 159
47. In beatis si varietur attentio ad res alias, variatur visio necessario, *ibid.* num. 7. 159
48. Beati vident creaturas in essentia ut in causa, non vero in idea ut sic, *ibid.* num. 7. 160
49. Non est necesse ut Beatus, qui videt Deum, videat in eo omnes creaturas possibles, neque individua omnia, neque omnes rationes specificas, 1, lib. 2, cap. 26, num. 10. 160
50. Beatos non posse cognoscere res omnes, possibles, nec de potentia absoluta probabilis est, 1, l. 2, cap. 29, num. 12. 177
51. Probabile est Beatos visa essentia divina necessario videre quidquid est possibile vel Creabile saltem sub communissimo conceptu creabilis vel possibilis, 1, lib. 2, cap. 26, num. 14. 162

BONITAS DIVINA.

1. Deus est bonus altiori modo, et majori excellentia quam res ulla creata bona vocari possit, 1, lib. 2, c. 8, num. 1. Hic autem modus in eo consistit quod ipse solus sit bonus per essentiam, *ibid.* num. 3, et cum sit suum esse essentialiter habet perfectionem suæ entitatis, *ibid.* num. 4. 22
2. Deus ideo est bonus quia habet totum id, quod re ipsa necessarium est ad verum esse per essentiam, nec potest illa perfectione privari, *ibid.* num. 2. 22
3. Bonitas Dei essentialiter habet quod sit actualis, et realis et hoc habet ex vi suæ essentiæ, et non aliunde, *ibid.* num. 40. 24
4. Bonitatem Deus habet, et perfectionem quæ in adoptione finis esse potest, quamvis ipse ad finem non ordinetur, 1, lib. 1, cap. 8, num. 8. 23
5. Bonitas, et perfectio subsistendi, quæ in supposito considerari potest, Deo etiam per essentiam convenit, *ibid.* num. 10. 24
6. Bonitas quæ resultat ex integritate partium integrum negative, et eminenter datur in Deo, non vero positive, nisi per rationem, et quomodo, *ib.* n. 9. 23
7. Deus est summum bonum creaturarum, licet non omnium eodem modo, ex eo quod est conveniens ipsis, *ibid.* num. 13 et 14. 24
8. Quæ bonitas in Deo transcendentalis sit, 1, lib. 1, cap. 8, num. 18. 26
9. Deus est bonum creaturis, et conveniens per modum objecti, amici efficientis causæ secundum quos

- modos unitur Deo, tanquam supremo bono suo, *ib.* num. 15. 25
10. Omnia vult Deus propter suam bonitatem tanquam propter ultimum finem, 1, lib. 3, cap. 7, num. 2 et 3. 471
11. Deus est summe bonus bonitate etiam morali ex eo quod habeat intrinsecam, et naturalem rectitudinem regulativam omnis bonitatis in operando, 1, lib. 1, cap. 8, num. 16. 25
12. Bonitas moralis quo pacto consideretur in Deo in actu primo, et secundo, *ibid.* num. 16. 25
13. Bonitas moralis non est unum attributum Dei; sed comprehendit varia, et quæ illa sint, *ib.* n. 18. 26
14. Bonus præcipue nominatur Deus, quatenus ex plenitudine perfectionis se communicat iis quibus esse præstat, quo modo bonitas nihil addit essentiæ secundum rem, sed solum secundum connotationem, *ibid.* num. 18. 26
7. Dari causam ex parte reprobis, ob quam noluerit illi impertiri gratiam congruam, seu media in sua præscientia infallibilia ad salutem, necessarium non est, 2, lib. 5, cap. 5, num. 8. 511
8. Deus effective potest supplere omnem efficientiam ex parte objecti, 1, lib. 2, cap. 12, num. 19. 91
9. Causam Physicam habet effectus quilibet prædestinationis, 2, lib. 2, cap. 2, num. 1. 322
10. Causa prædestinationis respectu effectuum physica est, *ibid.* 322
11. Causa efficiens prædestinationis præcipua Deus censeri debet, 2, lib. 2, cap. 2, num. 2. 322
12. Causa effectuum prædestinationis nulla alia necessaria est per se, et intrinsece præter Deum, et ipsum prædestinatum, *ibid.* num. 3. 322
13. Causa physica effectuum prædestinationis est Deus, 2, lib. 2, cap. 3, num. 1. 324
14. Extra causas physicas ex natura rei requisitas ad prædestinationis effectus Deus aliam si velit, potest adhibere, 2, lib. 2, cap. 2, num. 3. 325
15. Causa prædestinationis ex quadruplici capite indagari potest, *ibid.* cap. 1, num. 4. 322
16. Causa moralis ad efficientem reducitur, 2, lib. 2, cap. 3, num. 2. Hæc existens supponitur aliquo modo, *ibid.* 325
17. Causa effectuum prædestinationis quo pacto sit homo, *ibid.* cap. 2, num. 4. 323
18. Causa moralis quadruplex esse potest, *ibid.* 323
19. Quid requiratur ad causæ moralis constitutionem, *ibid.* num. 3. 323
20. Causa prædestinationis quoad aliquos effectus quomodo possit esse homo adultus, *ibid.* num. 5. 323
- Item quoad multos effectus ex parte nostra est efficiens, *ibid.* cap. 2, num. 6. 323
21. Remota causa, et moralis inæqualitatis visionis beatæ est diversitas meritorum, remotior est gratia, et vocatio Dei: remotissima, et prima divina prædestinatio, 1, l. 2, c. 21, n. 1, et sequentibus. 124
- Item causa proxima physica est lumen gloriæ, et intellectus elevatus, *ibid.* num. 4 et 8. 125
22. Causa exemplaris ad efficientem reducitur, 1, l. 3, cap. 5, num. 14 et 15. 213
- Objectum est causa proxima actus per se, vel per speciem, 1, lib. 2, c. 12, num. 19. 90
23. Causa formalis non materialis est consubstantialitas personarum, 3, lib. 6, cap. 6, num. 6. 685
24. Esse quod dat forma non est distinctum ab ipsa, 1, lib. 2, cap. 12, num. 7. 87
25. Impossibile est posita causa formali impediri ejus formalem effectum, 1, lib. 2, c. 23, n. 20. 137
26. Unicuique causæ proxime in effectu aliquid correspondere quomodo intelligendum sit, 1, lib. 2, cap. 15, num. 6. 106
27. Dupliciter dicitur causa immediata scilicet immediate virtutis, et suppositi, 3, lib. 10, cap. 3, num. 1. 761

BONITAS CREATA.

1. Res bonæ dicuntur qui sunt in suo esse perfectæ, 1, lib. 2, cap. 8, num. 2. 69
2. Bonitas posterior est quam Veritas, 1, lib. 2, c. 1, num. 1. 45
3. Bonitas creaturæ non est æterna neque simpliciter ex vi suæ essentiæ, 1, lib. 1, cap. 8, num. 5. 22
4. Res existentes sunt bonæ, quia participant divinam bonitatem, *ibid.* num. 5. 22
5. In creaturis datur bonitas consurgens ex compositione integrali, et pulchritudine illam consequente, 1, lib. 1, cap. 8, num. 9. 23
6. In substantiis creatis datur bonitas, et perfectio resultans ex compositione naturæ, et suppositi, *ibid.* num. 10. 23
7. Bonum dicitur quod alicui est conveniens, ac proinde ei appetibile, *ibid.* num. 12. 24
8. Bona naturalia reducuntur ad quinque classes, 2, lib. 3, cap. 7, num. 4. 471
9. Creatura respectu Dei est bona secundum quid, non simpliciter, 1, lib. 1, cap. 8, num. 11. 24
10. Res intellectuales habent bonitatem moralem, quia opera bona moralia exercent, *ib.* n. 16. 25
11. Bonitas moralis quando est excellens in hominibus solet sanctitas appellari, *ibid.* num. 17. 25
12. Bona quæ requirunt mala culpæ non sunt ex se absolute amabilia, imo secundum quid censentur bona, 2, lib. 3, cap. 8, num. 13. 477
13. Bona quæ necessario præsupponunt peccata Deus non vult voluntate antecedente, sed supposita necessitate, hominis, *ibid.* 477
14. Bonum non necessario supponens peccatum, et si ex illius occasione possit provenire, intentione efficaci a Deo præfiri potest ante absolutam peccati præscientiam, *ibid.* num. 4. 478
15. Bonum supernaturale prædestinatio maxime propria pro termino habet, 2, lib. 1, cap. 5, n. 8. 247

CAUSA.

1. Causa bifariam Deo accommodatur a Patribus, 3, lib. 2, cap. 2, num. 8. 577
2. Causæ duplex acceptio, 2, lib. 2, cap. 1, n. 3. 321
3. Causæ nomine quid Græci significare voluerint in Deo, 3, lib. 2, cap. 2, num. 8. 577
4. Causæ nomen in Deo latini non admittunt, *ib.* 577
5. Causa finalis præcipua prædestinationis est Deus, 2, lib. 2, cap. 2, num. 2. 322
6. Causa finalis prædestinationis certo datur, ea tamen non est in nobis, *ibid.* cap. 2, num. 8. 324

CERTUM, CERTITUDO.

1. Certum et infallibile connotat habitudinem ad scientiam, 2, lib. 6, cap. 2, num. 2. 523
2. Certum non est semper simpliciter inevitabile comparatione suæ causæ proximæ, *ibid.* 523

Vide SCIENTIA.

CHARITAS.

1. Attribuitur hoc nomen Charitas Spiritui sancto, 3, lib. 11, cap. 1, num. 5. 774
2. Nec habitus Charitatis, nec lumen gloriæ minus

- perfecte infunduntur, ex eo quod aliquis habeat perfectionem naturam quam alius, 1, lib. 2, cap. 21, num. 7. 125
3. Actus charitatis saepe fiunt sine habitu, sed ex speciali Dei auxilio, 1, lib. 2, cap. 16, num. 6. 111
4. Habitus charitatis in Angelis, et hominibus est ejusdem speciei, ibid. cap. 19, num. 4. 117
- CHRISTUS.
1. Christus ante praevisum peccatum praedestinatus fuit, 2, lib. 1, cap. 12, num. 11. 285
2. Cur Christus ut hic modo non sit factus filius Dei, cum sit praedestinatus filius Dei, ut est hic homo, 3, lib. 4, cap. 24, num. 4. 645
3. Christus in eodem signo rationis ad multa praedestinatum esse probabile est, 2, lib. 1, cap. 8, num. 20. 265
4. Christus in eodem signo praedestinatus est, ut homo Deus, et ut gloriosus in corpore, et in anima, ibid. num. 18. 264
5. In Christo Domino est veritas essentialis hominis, non tamen personae humanae, 3, lib. 3, cap. 8, num. 4. 602
6. Christus Dominus cur sit verus homo, 3, lib. 3, cap. 1, num. 5. 575
7. Quae de Christo Domino in Scriptura praedicantur, aliquam imperfectionem respectu Patris includentia, quomodo exponi debeant, 3, lib. 2, cap. 4, num. 7. 582
8. Christus Dominus omnia dona gratiae, quae praedestinationis effectus sunt nobis meruit, 2, lib. 2, cap. 21, num. 2. 427
9. Duplex Christi Domini, et puri hominis, circa causam praedestinationis hominum, discrimen, ibid. num. 6. 428
10. Ut Christus Dominus dicatur meruisse nobis praedestinationem quid requiratur, 2, lib. 2, cap. 4, num. 19. 326
- Ipsae item est causa meritoria electionis, et praedestinationis hominum, ibid. num. 38. 327
11. Christus Dominus in parabola vineae intentionem praecipue habuit commendandi peculiarem gratiam suae vocationis, 1, lib. 2, cap. 20, num. 20. 123
12. Christus viator intuitive vidit divinam essentiam, 1, lib. 2, cap. 20, num. 5. 122
- Ante ipsius adventum nemo vidit, ibid. num. 15. 122
13. Christus Dominus excedit Angelos in visione beata, et ut visio est, et ut beatitudo est, 1, lib. 2, cap. 19, num. 13. 119
- Vide PRAEDESTINATIO, ANIMA CHRISTI.
- CIRCUMINSESSIO.
1. Circuminseccionis ratio est in essentiae unitate, 3, lib. 4, cap. 16, num. 6. 650
- CIRCUMSCRIPTIO.
1. Deus ita est in rebus, ut ab illis non circumscribatur, 1, lib. 2, cap. 2, num. 8. 473
- CIRCUMSTANTIA.
1. Circumstantiae nativitatis, vel conceptionis ad effectus praedestinationis pertinent, 1, lib. 3, cap. 7, num. 10. 419
- COGITATIO.
1. In cogitatione causae, si sit perfecta, oritur cognitio effectus, 3, lib. 9, cap. 6, num. 11. 737
2. In cogitatione, productionem actus cogitandi, et informationem intellectus, duo esse, 3, lib. 9, cap. 3, num. 5. 727
- COGNITIO INCREATA DE DEO, ET CREATURIS.
1. Cognitio divina intuitiva est duplex, 2, lib. 1, cap. 6, num. 6. 250
2. Cognoscit Deus praedicata omnia divina, ut sunt unum in re, non vero ut distincta, 1, lib. 2, cap. 29, num. 6. 176
3. Cognitio divina de veritate Dei supponit ipsam veritatem, 1, lib. 1, cap. 7, num. 7. 21
4. Cognitio divina est eminentissime reflectiva sui ipsius cum summa tamen simplicitate, 1, lib. 2, cap. 18, num. 9. 115
5. Cognitio divina tres habet condiciones incommunicabiles creaturis, ibid. cap. 24, num. 11. 142
6. Cognitio divina non sumit specificationem ab objecto, et differt a nostra plusquam genere, 1, lib. 2, cap. 19, num. 10. 118
7. Deus cognoscit sine compositione praedicatum in subjecto effectum in causa, conclusionem in principiis, et eorum uniones inter se, ib. c. 18, n. 7. 114
8. Cum Deus cognoscit actus liberos non videtur respectus rationis illorum ad objecta, sed ea omnia in quibus illi fundantur, ibid. cap. 24, num. 15 et 16. 143
9. Quomodo Deus distinctionem rationis entia cognoscat explicatur, 1, lib. 1, cap. 13, num. 7. 40
10. Non potest cognoscere Deus creaturas in se ut in causa; quin cognoscat illas in sua scientia, 1, lib. 2, cap. 25, num. 27. 153
- Et per scientiam constituitur illarum causa, ibid. 153
- COGNITIO CREATA SUPERNATURALIS DE DEO.
1. Supernaturalis beatorum cognitio est intuitiva, et quidditativa, 1, lib. 1, cap. 18, num. 4. 23
2. Quidditativa cognitio non potest non esse intuitiva, ibid. et num. 6. 23
3. Qui Deum actu existentem non cognoscit proprium illius conceptum non habet, sed rei fictae, 1, lib. 1, cap. 1, num. 8. 3
4. Deus cognoscitur a Beatis secundum omnia sua attributa, non vero secundum modum uniuscujusque, 1, lib. 2, cap. 22, num. 2. 128
5. Atributa cognoscuntur a beatis distincte, non vero ut distincta in re, 1, lib. 2, cap. 22, num. 11. 130
6. Visa essentia ita necessario attributa cognoscuntur, ut nec de potentia absoluta latere queant, ibid. num. 8. 129
7. Cognitio unius personae divinae non potest non esse aliarum, 1, lib. 2, cap. 23, num. 10. 135
8. Cognitio essentiae, et personarum eo ipso non est decretorum, ibid. cap. 23, num. 25. 139
9. Cognitione numero distincta videtur essentia cum decretis, et sine illis, ibid. cap. 24, num. 12. 143
10. Cognitio qua videntur decreta Dei est majoris perfectionis quam ea, qua videtur essentia sine illis numerice, tamen non specificae, ibid. num. 12. 143
- COGNITIO CREATA, ET SUPERNATURALIS RERUM CREATARUM IN DEO.
1. Creaturae in Deo non cognoscuntur per similitudinem cum illo, sed secundum esse, quod ab eo possunt participare, 1, lib. 2, cap. 25, num. 26. 153
2. Cognitionis actus creaturarum in Verbo indivisibilis est ex parte ipsius, 1, lib. 2, cap. 25, n. 54. 156

3. Non est necesse in Deo viso cognoscere aliquam creaturarum in particulari secundum specificam vel genericam ejus naturam, ibid. c. 26, n. 13. 162
4. Divinae ideae possunt esse media cognoscendi creaturas, quia illas eminenter continet, 1, lib. 2, cap. 25, num. 33. 155
5. Ex libera voluntate Dei provenit, ut haec potius, quam illae creaturae in Deo cognoscantur, ibid. cap. 26, num. 17. 163
6. Ex entitate etiam physica visionis provenit, ut cognoscantur haec creaturae potius, quam illae, ibid. num. 19. 163
7. Cognoscere non possunt beati, vel etiam in Verbo omnia possibilis, nec de potentia absoluta, 1, lib. 2, cap. 26, num. 14. 162
8. Species etiam rerum utilissimarum cognoscuntur in Verbo, ibid. cap. 28, num. 10. 172
9. Species item rerum supernaturalium a fortiori cognoscuntur, ibid. 172
10. Cognoscuntur in Verbo possibilis rerum species, quae continentur in virtute earum rerum, quae sunt, ibid. num. 11. 172
11. Cognosci in Verbo a beatis species possibilis, quae solum ejus potentia continentur probabiliter negantur, 1, lib. 2, cap. 28, num. 11. 172
12. Beati cognoscent in Verbo ea individua singularum specierum, quae sufficient ad cognoscendam naturam specificam, et varietatem aliquam proprietatum, quae haberi possunt, 1, lib. 2, cap. 28, num. 13. 173
12. Beati cognoscent in Verbo ea item individua, quae ad prudentiam, et providentiam statui cujusque convenientem necessaria sunt, ibid. 173
13. Quomodo facta, et cogitationes mortalium in Verbo videantur, explicatur, 1, lib. 2, cap. 28, num. 14, et sequentibus. 173
14. Cognoscuntur in Verbo mysteria fidei, quae in via creduntur, ibid. cap. 28, num. 2. 170
15. Cognoscuntur in Verbo ea, quorum beati in via, et adhuc in Patria habent specialem curam, ibid. num. 17. 174
16. Tota universalis machina, compositio, et ordo, ac omnes rerum species ex quibus constat cognoscuntur in Verbo a beatis, ibid. cap. 28, num. 8. 171
17. Cognitio matutina est de creaturis secundum esse earum proprium, et formale, 1, lib. 2, cap. 25, num. 11. 147
- Per cognitionem matutinam cognoscuntur creaturae in Deo tanquam in arte, per quam factae sunt, ib. num. 13. 148
- Cognitio matutina creaturarum est per visionem beatam, et ad illas terminatur secundum proprias earum rationes, ibid. num. 14. 149
- COGNITIO CREATA EXTRA VERBUM.
1. Primum de Deo cognoscimus esse, 1, lib. 1, cap. 2, num. 2. 6
- Deus cognoscitur vel per negationes, vel per ordinem ad creaturas, vel per convenientiam addita negatione, 1, lib. 1, cap. 3, num. 3. 9
2. Cognitio Vespertina est creaturarum, et inferioris ordinis a beata, 1, lib. 2, cap. 25, num. 14. 149
3. Cognoscuntur a beatis per species inditas angelicis persimiles res multae in proprio genere, 1, lib. 2, cap. 28, num. 14. 173
4. Cognitio rerum singularium pertinet ad intellectus perfectionem, 1, lib. 2, cap. num. 12. Maxime si sint incorruptibiles, ibid. 172
5. Cognitio singularium corruptibilium non esse necessaria ad speculationem: multum vero confert ad perfectionem prudentiae, ibid. 172
6. Quidditativa cognitio quid sit, 1, lib. 2, cap. 18, num. 4. 114
7. Cognitio intuitiva quae sit, ib. Triplex potest dari similitudo per quam fit cognitio, 1, lib. 2, cap. 13, num. 1. 92
8. Facilius est cognitio effectus per causam, quam cognitio causae per effectum, ibid. c. 25, n. 21. 151
9. Cognitio, quae ad individua descendit, est magis expressa et distincta, ibid. cap. 26, num. 7. 160
10. Cognitio effectus in causa non provenit semper ex nova recognitione in illa, sed ex perfectiori modo concipiendi perfectionem ejus, 1, lib. 2, cap. 26, num. 11. 161
11. Causa distinctius cognoscitur conjuncta effectibus cum representatione clara modorum, quibus ab illa manare possunt, ibid. 161
12. Major intentio cognitionis sit per majorem conatum potentiae, ibid. num. 20. 164
13. Quid sit rem totam totaliter cognoscere, explicatur, 1, lib. 2, cap. 29, num. 13. 177
14. Cognoscendi modus est proportionatus modo essendi, 1, lib. 2, cap. 9, num. 7 et 8. 75
- Cognitio intuitiva in Deo potest esse prior duratione, quam existentia rei cognitae, 3, l. 9, c. 5, n. 8. 734
15. Res absoluta potest esse medium ad cognoscendum alium distinctam, 1, lib. 2, c. 25, n. 23. 152
16. Relativum non potest esse medium cognoscendi suum terminum, ibid. 152
17. Medium cognoscendi non est relativum, ut relativum, ibid. num. 24. 152
- Vide DEUS, CREATURA, BEATI, VISIO.
- COLUMBA.
1. In columbae proprietatibus inveniuntur multa, quae Christi Domini puritatem, innocentiam, et mansuetudinem significant, 3, lib. 22, cap. 6, n. 9. 816
- COMPLEXIO.
1. Complexio bona, aut naturae dispositio, quae specialiter a Deo provideretur, et si naturalis praedestinationis, tamen effectus est non solum per modum subjecti, sed etiam tanquam medium, 2, lib. 3, cap. 7, num. 9. 473
2. Complexio bona, indolesve apta quatenus ex providentia speciali dependet, potest praedestinationis effectus dici, ibid. num. 10. 473
- COMPOSITIO.
1. Compositio est distinctorum unio, 3, lib. 4, cap. 4, num. 10. 626
2. Compositio ex esse, et essentia creaturis convenit, 1, lib. 1, cap. 4, num. 3. 13
3. Compositio ex natura, et suppositio in omnibus substantiis creatis est, ibid. num. 4. 13
4. Compositio ex materia, et forma Deo repugnat, ibid. num. 5. 14
5. Compositio ex partibus integralibus Deo repugnat, ibid. num. 5. 14
6. Compositio ex genere, et differentia creaturis convenit, Deo repugnat, ibid. num. 9 et 10. 15
7. Compositio in Angelis datur, 1, lib. 2, cap. 9, num. 12. 76

Vide DISTINCTIO.

COMPREHENSIO ET INCOMPREHENSIO.

1. Ad comprehensionem plus requiritur quam ad quidditativam cognitionem, 1, lib. 2, c. 18, n. 7. 414
2. Comprehensio quibus modis fiat, 1, lib. 2, cap. 5, num. 1. 58
3. Deum est incomprehensibilem a creatura de fide est, ibid. num. 2. Idque etiam de potentia absoluta, ibid. num. 6. 59
4. Deus non potest comprehendere nisi per virtutem infinitam, 1, lib. 2, cap. 29, num. 13 et 14. 177
5. Incomprehensio quid in Deo neget, 1, lib. 2, cap. 5, num. 2. 58
6. Deus perfectissimo modo creaturas comprehendit non solum essentias, et virtutes cognoscendo, sed etiam causalitates ac determinationes earum omnes, ibid. cap. 27, num. 11. 169

Vide COGNITIO.

CONCEPTUS.

1. Unius conceptus objectivi in alio duplex est inclusio, 3, lib. 4, cap. 6, num. 9. 631
2. Quidquid est de essentia conceptus objectivi in formali includitur, et e contra, 1, lib. 1, cap. 12, num. 1 et 7. 36
3. De conceptu formali divinarum relationum est essentia divina, ibid. num. 1. 36

Vide VERBUM.

CONCILIUM.

1. Concilium Telense non fuit Italicum, sed Africanum, 1, lib. 2, cap. 20, num. 6. Et quis in illo prae fuerit, et quo tempore celebratum, ibid. 420

CONCRETUM.

1. Ad concretum, et abstractum in divinis concipiendum sufficit distinctio rationis cum virtuali fundamento in re, 3, lib. 6, cap. 5, num. 3. 682
2. De concretis possunt dici quae productiones significant in Deo, non vero de abstractis, 2, lib. 1, cap. 14, num. 9. 292
3. In concreto proprie affirmantur attributa divina tam de Deo quam inter se, ib. num. 2. 290
4. In concreto Deus, et ejus attributa recte praedicantur de abstractis, ibid. num. 6. 291

Vide ABSTRACTUM.

CONFIRMATIO.

1. Confirmatio in gratia, ultra commune perseverantiae donum aliquid aliud addit, 2, lib. 3, cap. 10, num. 12. 484

CORPUS.

1. Corpus qui impie Deo attribuerunt, 1, lib. 1, cap. 3, num. 8. 40
2. Corpus quantum si esset infinitum reliqua corpora tollerent, 1, lib. 2, cap. 1, num. 8. 48
3. Corpora beatorum habebunt inaequalem gloriam, 1, lib. 2, cap. 20, num. 4. 120
4. Quando corpora in signis missionum assumpta sunt ex corporibus simplicibus, aut illis proximis, quae in aeris regione versantur, sunt vera corpora, 3, lib. 12, cap. 6, num. 16. 818
5. Corpus gloriosum insufflare sine miraculo potest, ibid. num. 13. 818

CONSTITUTIO.

1. Constitutionem personarum fieri per uniuscujusque proprietatem positivam tanquam per formam, 3, lib. 7, cap. 3, num. 2. 694
2. Constitutio si est ens rationis; constitutum idem erit, ibid. num. 9. 695
3. Constitutio constat ex essentia, et relatione, ibid. num. 11. 696

CONSUBSTANTIALITAS.

1. Consubstantialitas personarum non est materialis causa, sed formalis, 3, lib. 6, cap. 6, num. 6. 685

CREATIO.

1. Per primam creationem rerum non dicuntur personae mitti, quamvis incipiant esse in rebus, 3, lib. 12, cap. 4, num. 3. 802
2. Per creationem, conservationem, et gubernationem rerum corporalium, et sensibilibus incepit Deus esse in illis, ib. num. 6. 803

Vide ACTIO.

CREATURA.

1. Dupliciter creaturae considerantur in Deo formaliter scilicet, et eminenter, 1, lib. 2, c. 25, n. 1. 144
2. Nulla est creatura, quae successionem aliquam non habeat, 1, lib. 2, cap. 4, num. 8. 58
3. Creatura prout in Deo est, est ipsa vita, et ars Dei, ibid. cap. 25, num. 12. 148
4. Creaturae possibiles secundum suas essentias sunt distinctae a Deo, 1, lib. 2, cap. 26, num. 10. 160
5. Essentia divina creaturas tam possibiles, quam existentes naturaliter representat in actu primo, ibid. 160
6. Creaturis generari, creari convenit ratione naturae, et non personalitatis, 3, lib. 3, c. 12, n. 8. 615
7. Creatura in Deo existens tripliciter concipi potest, 3, lib. 11, cap. 2, num. 7. 778
8. Creaturas a Deo cognosci dupliciter intelligi potest, 1, lib. 3, cap. 2, num. 9 et 10. 498
9. Creaturarum scientia duplex in Deo dari non potest, ibid. num. 14. 200
10. Creaturae tam necessario representantur in Verbo, quam in scientia Dei, 3, lib. 9, c. 6, n. 16. 738
11. Creaturae possibiles tanta necessitate representantur, quanta Verbum producit, ibid. 738
12. Ex creaturarum, ut possibilium cognitione Verbum divinum simpliciter procedit, ib. num. 21. 740
13. Ex creaturarum existentium amore Spiritus sanctus non procedit, 3, lib. 11, cap. 2, num. 8. 778
14. Creatura irrationalis non est capax donationis, 3, lib. 11, cap. 4, num. 3. 783
15. Creatura irrationalis gratitudinem, seu recompensationem non reddit proprie, ibid. 783

Vide VERBUM, SCIENTIA.

DECRETUM.

1. Decretum efficax salvandi, quomodo necessario jungatur voluntati creandi, 2, lib. 1, c. 3, n. 11. 242
2. Decretum praedestinationis quomodo explicatur a quibusdam, ibid. cap. 7, num. 5. 254
3. Decretum dandi gloriam plura objecta subordinata sub se continet, ibid. cap. 8, num. 4. 261
4. Decretum Dei ut terminatum ad gloriam absolutum est, ibid. num. 5. 261
5. Decretum Dei ad gloriam consequendam non est intrinsece necessarium, ibid. num. 48. 273

- Est tamen valde conveniens, et necessarium ad dispositionem regni caelestis, ibid. num. 49. 273
6. Decretum liberum circa praedestinos duplex ponitur ab aliquibus, ibid. cap. 13, num. 14. 296
 7. Decretum efficiendi aliquos aeterno supplicio quo sensu praedestinatio sit, lib. 1, cap. 5, num. 3. 246
 8. Decretum absolutum praedestinationem dicere, ibid. num. 4. 260
- Decretum Dei circa gloriam praedestinis tribuendam quomodo vocetur in Scriptura, ibid. cap. 8, num. 1. 260

Vide ACTUS, BEATUS.

DEITAS.

1. Una numero deitas est in persona Filii, et Spiritus sancti, 3, lib. 4, cap. 1, num. 2. 618
2. Deitas per adjunctas relationes non fit perfectior, 3, lib. 3, cap. 10, num. 7. 609
3. Deitas ex vi modi significandi non supponit personam, 3, lib. 4, cap. 14, num. 17. 645
4. Quomodo Pater sit principium Deitatis, 3, lib. 8, cap. 3, num. 3. 717

Vide DEUS.

DEMONSTRATIO.

1. Posse naturali discursu demonstrari Deum esse consonat fidei, 1, lib. 1, cap. 1, num. 13 et seq. 3
2. Non omnis demonstratio est aequae nota, quod ex intellectu dispositione provenit, ibid. num. 20. 5
3. Demonstrationis certitudo minor est certitudine fidei, ibid. num. 22. 5
4. Demonstrari potest a priori, et a posteriori immensitas Dei, 1, lib. 2, cap. 2, num. 2. 49

DENOMINATIO.

1. Denominatio mutua inter objectum, et terminum quomodo intercedat, 2, lib. 1, cap. 4, num. 3. 243
2. Denominatio praedestinationis ad esse vel fieri impropria est, ibid. num. 5. 243
3. Determinatio ab habitu scientiae non est representativa: haec enim est in specie, 1, lib. 2, cap. 15, num. 10. 104

DESCRIPTIO.

1. Descriptio quidditatis divinae quomodo utcumque compleatur, 1, lib. 1, cap. 3, num. 15. 12
2. Deus per comparisonem ad alia sine negatione describi nequit, ibid. num. 16. 12

DESPERATIO.

1. In Deo non habet locum, 1, lib. 3, c. 7, n. 8. 219

DETERMINATIO.

1. Duplex determinatio personalitatis explicatur, 3, lib. 7, cap. 8, num. 10. 710
2. Determinatio voluntatis divinae sit sine additione aliqua reali, et sine mutatione, 1, lib. 2, cap. 3, num. 4. 54
3. Quomodo species impressa determinat potentiam, 1, lib. 2, cap. 21, num. 13. 127

DEUS.

1. Deum esse de fide est, 1, lib. 1, cap. 1, num. 3. 1
2. Deum esse testimonio ipsius Dei dicentis fides credit, 1, lib. 1, cap. 1, num. 5. 2
3. Deum esse ens simpliciter, et omnimodo necessarium naturalis, et sacra Theologia docent, ib. n. 6. Idem fides docet, ib. num. 6. 2
4. Deum non esse formam demonstratur, 1, lib. 1, cap. 4, num. 3, ad. 7. 43

5. Creaturis intellectualibus peculiari modo Deus est bonum conveniens, 1, lib. 1, cap. 8, num. 14. 25
6. Deus vere, et proprie est sanctus, ib. num. 17. Deus potest infinitis conceptibus, et modis inadaequatis concipi, 1, lib. 1, cap. 9, num. 14. 30
7. Deus continetur sub objecto adaequato intellectus, 1, lib. 1, cap. 7, num. 20. 21
8. Deus potest supplere omnem efficientiam ex parte objecti in potentis cognoscentibus effective, 1, lib. 2, cap. 2, num. 19. 52
9. Ratio objectiva in qua conveniat Deus, et creatura excogitari non potest, 1, lib. 2, cap. 25, n. 40. 157
10. Deus omnes quos creare decrevit, seu Angelos, seu homines salvare voluit, 2, lib. 4, cap. 1, num. 2. 486
11. Deus voluit in utroque statu salvare homines, ib. num. 9. 487
12. Deus habet in se proprium, ac formalem actum voluntatis quo vult omnium hominum salutem, ibid. cap. 2, num. 3. 488
13. Deus non solum media, seu effectus gratiae circa tales homines futuros, sed etiam aeternam beatitudinem, licet eam non consequantur, dare eis vult, ib. num. 5. 489
14. Deus fidem, et charitatem potuisset dare hominibus absque voluntate producendi illos in vitam aeternam, ibid. num. 6. 489
15. Dei voluntas de salute hominum libera, non necessaria est, ib. num. 8. 489
16. Deus per dona naturae tripliciter est in rebus, 3, lib. 12, cap. 4, num. 2. 802
17. Deus est objectum in visione beatifica, 3, lib. 9, cap. 5, num. 5. 733
18. Deus cognoscit ex aeternitate creaturas futuras, 3, lib. 9, cap. 7, num. 1. 740
19. Deus tripliciter concipi potest, 3, lib. 9, cap. 6, num. 8. 736
20. In Deo non distinguuntur quo est, et quod est, 3, lib. 7, cap. 2, num. 6. 693
21. Dei voluntas circa salutem hominum est per modum prosecutionis, quantum ex se est inducens operationem, id. num. 10. 693
22. Dei voluntas de salute omnium est actus aliqua ex parte efficiens, non tamen absolutus, ibid. n. 11. 693
23. An sit haec voluntas beneplaciti necne, ibid. 693
24. Dei voluntatem de salute non electorum aequalem esse incertum est, utrumque tamen facile defendi potest, ibid. num. 15. 693
25. Deus nunquam decernit aliquos homines non vocare etiam tempore opportuno, ibid. num. 11. 693
26. Deus bifariam praenoscit aliquid esse futurum, 2, lib. 1, cap. 6, num. 6 et 14. 250
27. Dei voluntas aequalem erga praedestinatum, et reprobum benevolentiam, habet, ib. cap. 7, num. 10. 256
28. Deus ab aeterno scit medium futurum efficax, vel inefficax per scientiam visionis, ib. num. 16. 257
29. Deus cur medium inefficax, antequam efficax praebeat, ibid. num. 17. 258
30. Ex parte Dei necessaria est scientia conditionata, ib. num. 20. 259
31. Deus hominem praedestinat, non quia merita, habet, sed ut habeat, ibid. 259
32. Deus aequae primo causam, et effectum scit, ibid. num. 6. Prius tamen quam effectus, causae cognitionem habet, ibid. 261
33. Deus infallibiliter esse facit quod vult etiamsi libere fiat, ib. num. 24. 266